

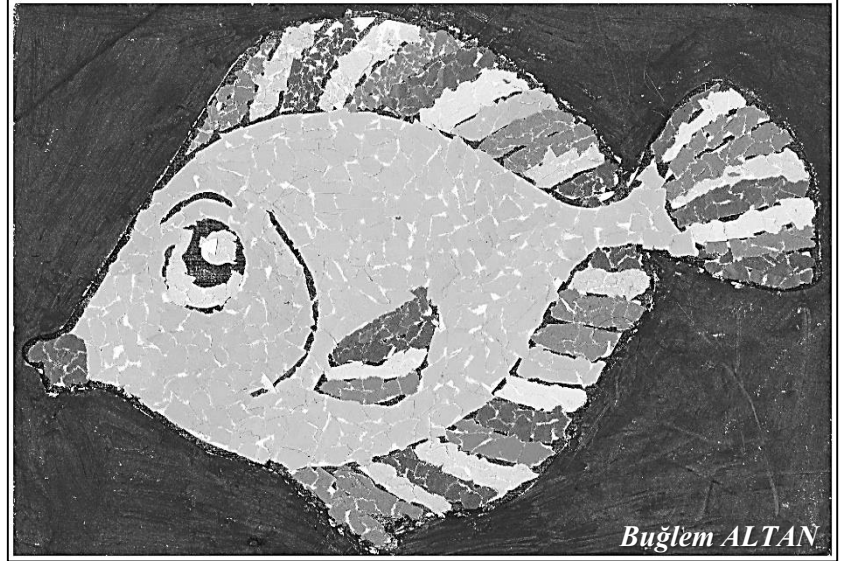
KATRE

Kültür – Sanat – Edebiyat

Enise ARIKAN

KIRILGAN BARDAK

Yonca adlı bir kız ve Yahya adlı kardeşi varmış. Yahya çok hareketli bir çocukmuş. Bir gün Yahya elinde bardakla balkona çıkmış. Yahya elindeki bardağı balkonun dışına tutmuş. Birden elindeki bardak kayarak balkondan yere düşmüş. Bardak kırılınca Yahya çok üzülmüş. Çünkü bardağın kırılan ve keskin yeri İbikliye gelmiş. Buna üzülen Yahya bir bakmış ki kırılan bardak İbiklinin tam da ibiğine gelmiş. Yahya bir koşu hemen ablası Yonca'ya haber vermiş. Yonca buna çok şaşırılmış ve üzülmüş. Hemen aşağıya inmişler ve İbikli'ye bakmışlar İbikli yaralı bir şekilde gördüklerinde ikisi de çok üzülmüşler. İştten geldiği zaman İbikli'yi göremeyen baba İbikli'nin nerde olduğunu sormuş. Yonca kardeşinin yanlışlıkla kırdığı bardak parçasının İbikli'yi kırdığını anlatmış babasına. Babası çocuklarını daha dikkatli olmaları konusu da uyardıktan sonra İbikli'yi de alarak yanlarına veterinerlere götürmüşler. Yahya, dikkatsiz davranması sonucunda İbikli'nin yaralanması olayı çok etkilemiş. Veterinerden sonra iyileşen İbikli ile artık mutlu mesut bir şekilde hayatlarına devam etmişler.

Zeynep Sude EROL

SARI KANAT

Bir gün babam bana bir kuş aldı. Sarı kanatlarında yeşil benekleri vardı. Aldığımızda küçüktü.

Pembe kafesinde bana korkuyla baktı. Ona yem, su, meyve verdim. Evde rahat dolaşsın diye kapısını açık bıraktım. Bana alıştı. Onu ben büyüttüm. Benimle oynardı. Elime kafama konardı. Onunla eğlenirdim. Ben yürürsem halının üzerine minik adımlarıyla takip ederdi. Bir gün hasta oldu. Yemek yemedi. Sarı kanatlarını toparlayamadı. Birkaç gün sonra uyandığımda kafesi boştu. Çok üzüldüm.

Nurgül YILDIRIM

KAR TATİLİ

Okullar kar tatili olmuştu. Buna Ayşe ve Ahmet çok sevinmişlerdi. Çünkü kartopu oynayıp kardan adam yapmayı çok seviyorlardı. Kar tatili bitti ve okula gitmişlerdi. Okuldaki ağaçlar bembeyaz olmuştu. Ahmet ve Ayşe sınıfına girdiler. Sessizce öğretmenini beklediler. Dersin bitip teneffüs ziline çalmasını sabırsızlıkla bekliyorlardı. Kar ince ince yağıyordu. Yerler bembeyaz karla kaplanmıştı. Ayakları karın içine gömülmüştü. İki teneffüs sonra öğretmenleri sınıfı bahçeye kartopu oynamaya çıkarmıştı. Sınıfça kartopu oynayıp çok eğlendiler. Tekrar sınıfa girdiklerinde herkes kaloriferin başında ısınıyordu.

Aradan zaman geçmişti. Karlar yavaş yavaş eriyordu. İlkbaharın sıcaklığı hissediliyordu. Ayşe ve Ahmet buna çok üzülüyordu. İlkbahar mevsiminin de kendine göre güzellikleri vardı ama sabırsızlıkla kışın gelmesini bekliyorlardı.

Aybüke ÖZMEN

SAYGI LAZIM

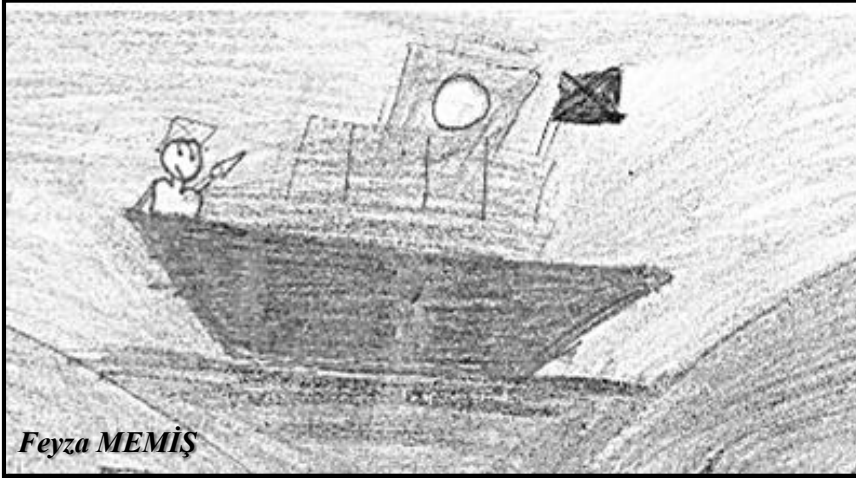
Evde, okulda, bahçede,
Saygı lazım her yere.
Çevrene saygılı davran.
Saygı lazım çevreye.

Saygılı davran herkese,
Sen de saygı bulursun.
O zaman işte,
Hak ettiğini bulursun.

Dünya'nın her yerinde
Japonya, Hindistan, Kore
Her yerde saygı olmalı
Dünya o zaman güzel olur.

Dünya'yı evreni,
Güzelleştir her zaman.
Saygılı olmayı da unutma,
Güzelleşsin Dünya.

Köyün birinde bir oduncu varmış. Oduncu ormana gidip ağaçları kesiyor, güzelim ormana zarar veriyormuş. Köylüler bu duruma çok üzülüyormuş. Hep beraber toplanıp ormanı nasıl koruruz diye düşünürmüşler. Hiç bir yol bulamamışlar. Köylülerden birinin aklına Köyün yaşlı bilgesini Çınar dedeye gidip fikir danışmak gelmiş. Toplanmışlar ve Çınar dedenin evinin yolunu tutmuşlar. Çınar dedeye vardıklarında hep bir ağızdan konuşmaya başlamışlar. Çınar dede sakin olun hiç bir şey anlamıyorum. Bir kişi anlatsın demiş. Köyün delikanlısı Ali çıkmış;;Dedeciğim köyümüzün akciğeri olan ormanımız bir oduncu tarafından yok ediliyor, bize yardımcı olmanı istiyoruz Çınar dede çok üzüldüm çocuklar ormanımızı kurtarmamız gerekiyor demiş. Evet buldum aklıma bir şey geldi.Alo177 ormanla ilgili bütün şikayetlerin yapıldığı yerdir. Köylüler Alo177'yi aradılar. Orman Genel Müdürlüğünden orman koruma memurları geldi. Ormanı koruma altına aldılar. Oduncuya gereken cezayı verdiler.

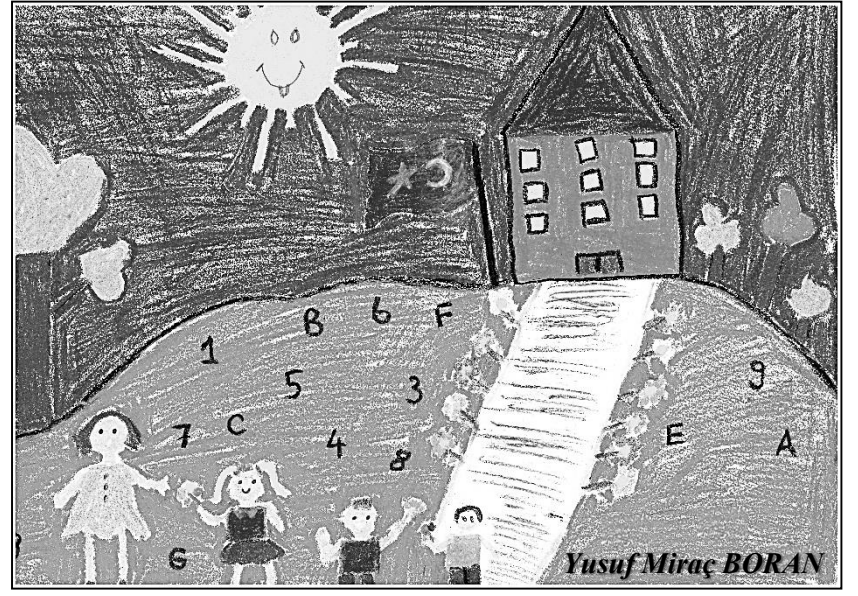

Feyza MEMİŞ

Şeyda ŞAHİN

DÜZENLİ OLMANIN ÖNEMİ

Mert 4. Sınıfa gidiyordu, hiç düzenli değildi. Annesi her gün onu uyarıyor ve “Düzenli olmalısın, Mert!” diyordu. Bir gün annesi yine Mert’i uyardı. Mert annesini hiç dikkate almıyordu. Annesi artık bıkmıştı, onu sürekli uyarmaktan usanmıştı. Mert çok dağınık olduğu için sürekli eşyalarını kaybediyordu. En sevdiği arabasını, kıyafetlerini, kalemını, oyuncaklarını kaybediyordu. Bir gün öğretmen öğrencilere gezi izin formu vermişti. Ertesi gün formu doldurup getirecekti. Ama unuttu ve getiremedi. Ama bir gün daha unutursa ertesi gün olacak geziye katılamayacaktı. Mert bunu umursamadı. Odası çok dağınık olduğu için formu bulamadı. Annesine sordu. O da nerede olduğunu bilmiyordu. Tertipli, düzenli olsaydın aramazdın, dedi annesi. Mert çok pişman oldu. Formu bulamazsa geziye gidemeyecekti ve bu duruma çok üzülüyordu. Tüm aramalarına rağmen formu bulamadı ve geziye gidemedi. Bu ona ders oldu ve bundan sonra düzenli bir çocuk oldu.

Ahsen GAZİ

HOŞÇA KAL

Seni ilk gördüğümde
İçim titredi öğretmenim
Seni unutmayacak kadar sevdim
Hoşça kal öğretmenim

Sen benim ilk öğretmenimsin
Birçok öğretmenim de olacak
Güneş gibi doğdun küçük dünyama
Hoşça kal öğretmenim

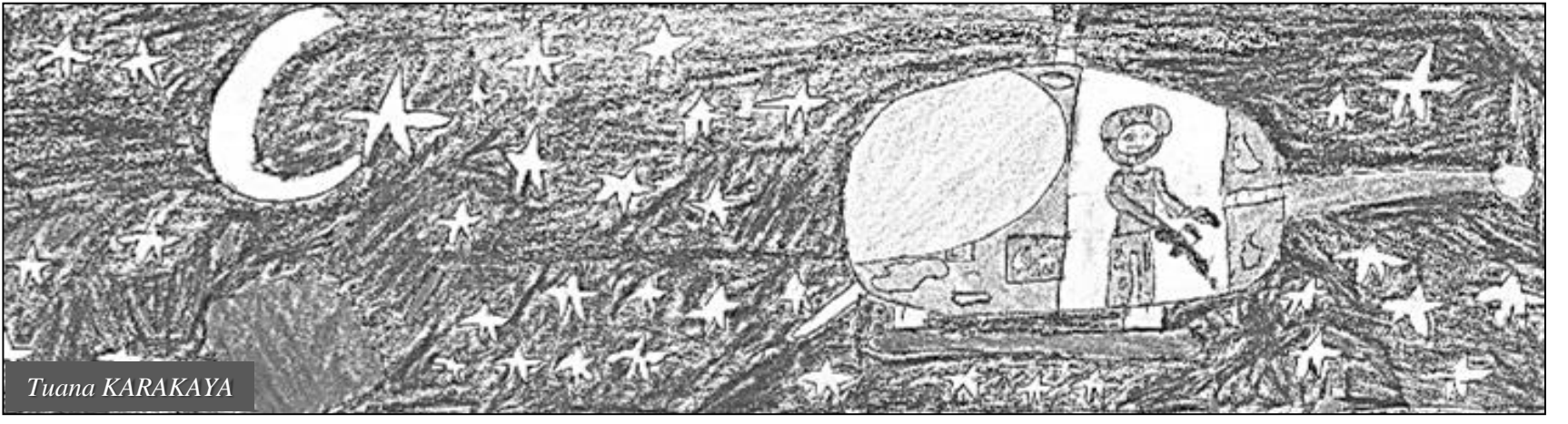
Bilginle büyüttün beni
Kucak açıp sevdin bizleri
Doldurdun varlığınla hayatımızı
Sevgili öğretmenim

Sana sonsuz saygı, sevgi benden
Ömür boyu mutlu ol öğretmenim
Güvendiğim sığındığım kanadına konduğum
Hakkımı helal et öğretmenim

Nisa PEKİNCE- Cansu BOZKURT

SİHİRLİ ÇOCUK

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde bir çocuk varmış. Bu çocuğun ailesi çok fakirmiş. Kırık bir evde yaşıyorlarmış. Çocuk evden çıkmış. Ormana doğru yürümüş. Sonra bir mağara görmüş ve merak edip içine girmiş ve her yer çok karanlıkmiş. İçerden ses gelince bayılmış. Yarım saat sonra uyanmış. Mağaranın içinde parlak bir ışık gelmiş. Parlak şeye doğru yürümüş. Aslında gördüğü şey kutsal inciymiş. İnciyi eline almak isterken sakarlığından düşürmüş. İnci kırılınca mor bir toz çıkmış. Aslında o büyü, uçma büyüsüymiş. Çocuk bu büyü ile herkese yardım etmeye karar vermiş. İlk Önce başı dertte olanlara yardım etmiş. İlk olarak karşıdan karşıya geçmeye çalışan nineye yardım etmiş. Böylelikle herkes bana yardım etsin diye para teklif etmişler. O kadar iyi kalpliymiş ki parayı reddetmiş ama o parayı teklif edenlere yine de yardım etmiş. İyi kalpliliğinden ona herkes iyi davranıp ona ev ve giysi, eşya alıp ona yardım etmiş olmuşlar. Demişler ki Sen bize yardım yardım ettin bizde sana yardım ettik.” “Önemli değil.” deyip mutlu mesut yaşamışlar.

Tuana KARAKAYA

Yiğit Efe GÜMÜŞ **ARKADAŞLARIM**

Arkadaşım çoktur benim,
Dövüş kavga yoktur benim.
Sanki öz kardeş gibiyiz,
Birlikte oynar gezeriz.

Ayrı kalsam çok özlerim,
Arar telefon ederim.
Onlar benim en iyi arkadaşlarım,
Kimi kızdır, kimi erkek.

Biz yirmi yedi arkadaşız,
Hep beraber gezer, tozarız.
Öğretmenimizin sözünden çıkmayız,
Öğretmenler gününü kutlarız.

Elif ÜNSAL **MEYVELER**

Merhaba ben üzüm,
İki renkli büyürüm.
Hem yenirim hem de
Çok güzel olur pekmezim.

Merhaba ben muz,
Beni yersen mutlu oluruz.
Çünkü vitamin deposu
Ve sağlık benim işim.

Merhaba ben elma,
Kimse doyamaz tadıma.
Bir yiyen bir daha,
Bırakmaz beni asla.

Tolga KEYVAN

HASAN VE YARALI CEYLAN

Uzak köylerin birinde hasan ve yaşlı bir annesi yaşarmış. Hasan eşeğiyle ormana gider, ormandaki kuru odunları toplar, pazarda satarmış. Sattığı odunların parasıyla evine un, çay, şeker almış. Hasan bir Pazar sabahı yine ormana gitmiş. Ormanda odunları toplarken kayalıkların taraftan bir ses duymuş. Sesin geldiği yöne doğru hızla koşmuş. Ses yaralı bir ceylandan geliyormuş. Ceylan kurttan kaçarken kayalıklardan yuvarlanmış olmalıymış. Hasan yaralı ceylanın yaralarını sarmış. Evinin bahçesinde ona bir yuva yapmış. Ceylan iyileşene kadar orada yaşamaya devam etmiş.

İrem ATEŞ

HAYALİM

Büyükler sorar her zaman: “Büyüyünce ne olacaksın?” diye. Ben de bu konuyu düşündüm, düşündüm ve karar verdim. Büyüdüğümde ben hâkim olacağım. Çünkü adaletli olmayı seviyorum. Haklı ve haksızın ayrılması lazım. Haksızlık yapanları cezalandırmak istiyorum. İşte bu yüzen hâkim olacağım, ben büyüyünce.

Pınar ATEŞ

ÖĞRETMENE MEKTUP

Öğretmenim;

Bilir misiniz öğretmen deyince aklıma gelenleri. Örneğin; arkadaşlığı, yardım severliği, paylaşmayı hayata sınıksız sarılmayı, pes etmemeyi öğretti. Yolumuzu bir güneş gibi aydınlattı. Vatana ve millete yararlı insanlar yetiştirdiniz.

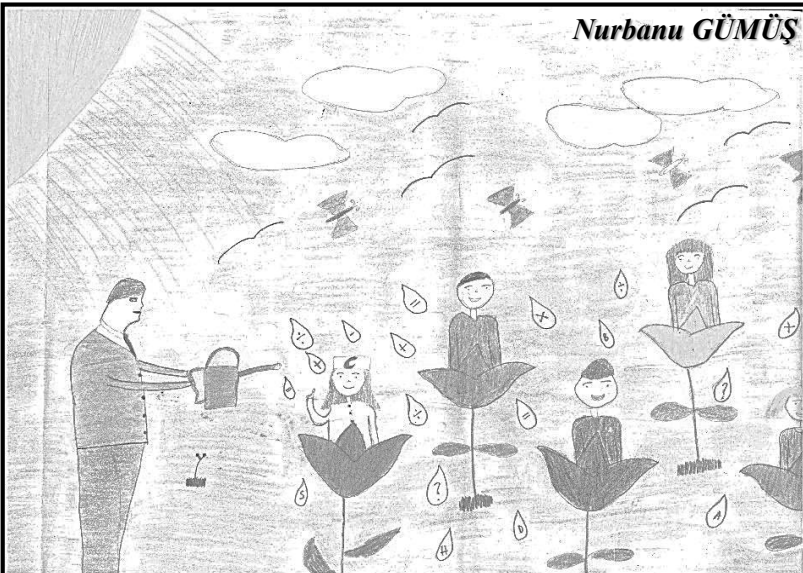
Öğretmenlerimiz bizim bilgi kaynaklarımızdır. Bize okumayı yazmayı öğretti. Yolumuzu bir güneş gibi aydınlattı. Öğretmenimiz sayesinde bizde çalışkan olduk. Hep dedikleri yoldan gideceğiz ve hapis olduğumuz karanlık odadan kurtulacağız. Yani öğretmenler bizim her şeyimiz öğretmenleri kaybetmekten çok korkuyorum. Öğretmenlerimizin kıymetini bilelim.

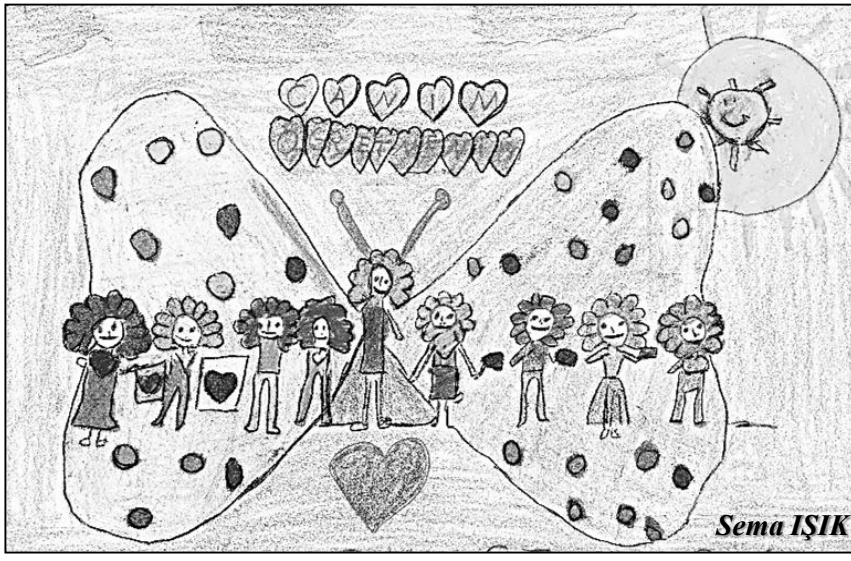
Büşra BEZCİ

CUMHURİYETİ BÖYLE KURDUK

Cumhuriyetimizi halkımızın başarılarıyla kurduk. Yağmur, çamur demeden yurdumuz ve vatanımız için askerlerimiz savaştılar. Erkeklerimiz savaş meydanında savaşıyor, kadınlarımız cephe gerisinde onlara yardım ediyordu. Cephanelerin biri Ankara'ya taşınmalıydı. Bu görevi Şerife Bacı üstlenmişti. Şerife Bacı yolda giderken kar bastırmıştı. Şerife Bacı aldığı yorgani cephanelerin üstüne örtmüştü. Şerife Bacı tam Ankara'ya varırken oracıkta donarak şehit düşmüştü. Sabahın alacakaranlığında askerlerimiz bebek sesini duyup oraya geliyorlar. Çok seviniyorlar ama şerife bacının ölmesine çok üzülüyorlar. Yani biz cumhuriyeti bu zorluklarla kurduk.

Nurbanu GÜMÜŞ

Ecrin APAK

DEDEMİLE RÖPORTAJ

Ecrin APAK: Adınız- soyadınız nedir?

Hasan Yolcu

Ecrin APAK: Kaç yılında doğdunuz?

1953 yılında Samsun'da dünyaya geldim.

Ecrin APAK: Soyadınızın bir anlamı ve hikâyesi var mı?

Soyadımı dedem almış. Bu dünyadan öbür dünyaya yolcu olduğumuz için bu soyadını almışız.

Ecrin APAK: Çocukluğunuzda hangi oyunları oynardınız?
Eski lastiklerden teker yapar, onları yarıştırmaya çalışırdık.
Çamurlardan değişik şekiller yapardık.

Ecrin APAK: Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Çok küçük yaşlarda henüz iki yaşında bile değildim.
Babamı kaybettim. Babamı resimlerden hatırlıyorum. Annem başka bir evlilik yapmış. Beni dedem ve babaannem büyütmüş.
İlkokul 3. Sınıfa kadar okuyabildim.

Ecrin APAK: O dönemlerde hangi işle uğraştınız?

Dedemle koyun otlatırdık.

Ecrin APAK: O dönemlerde nasıl giyinirdiniz?

Dedem çok yoksul olduğu için çok fazla giysim yoktu.
Lastik ayakkabılar giyerdik.

Ecrin APAK: Hiç unutamadığınız bir anınız oldu mu?

Annesizlik ve babasızlık haricinde bir anım olmadı.
Dedemin Kuvayı Milliye döneminde Mustafa Kemal Atatürk'ün postacılığını yapmış olması ve o dönemleri anlatırken gözlerinden akan yaşları hiç unutamıyorum.

İrem DİNÇSOY

ASKER AHMET

Köyde yaşayan bir çocuk varmış. Bu çocuğun adı Ahmet'miş. Ahmet okula gitmek istiyormuş. Anne ve babasına söyleyemiyormuş. Ama köyde okul yokmuş. Evlerine çocuğunuz okula gitmek zorunda diye sürekli kâğıt geliyormuş. Annesi ve babası Ahmet'e sormuşlar: "Ahmet, okula gitmek istiyor musun?" Ahmet cevap vermiş: "Evet, okula gitmek istiyorum." demiş. Okula gitmek için şehire taşınmak zorundalarmış. Şehire taşınmışlar, Ahmet okula gitmiş. Ahmet köyden geldiği için sınıftaki arkadaşları Ahmet'le dalga geçiyormuş. Ama Mehmet dalga geçmiyordu. Mehmet ile Ahmet'in evleri karşı karşıya imiş. Bunlar eve gelince ödevlerini yapıp derslerine çalışıp annelerinden izin alarak dışarı çıkıp oynuyorlarmış. Günler böyle geçiyormuş. Ve karne günü gelmiş. Ahmet okul birincisi olmuş. Arkadaşları onu tebrik etmişler. Ahmet okul hayatında çok başarılı bir öğrenci olmuş. Askerlik çağı gelince askere gitmiş. Askere gidince çok şaşırılmış. Çünkü ilkokuldaki arkadaşları da ordaymış. Ahmet düşmanlara karşı savaşırken şehit düşmüş. Ahmet 'in doğduğu köyde okul olmadığı öğrenilmiş. Köyüne bir ilkokul yapılmış. Bu okulun ismine "Şehit Ahmet Demir İlkokulu" verilmiş.

Azrasu SEÇEN UÇURTMAM

**Uç uçurtmam uç,
Göklere uzan,
Devler kadar uza,
Ama sakın elinden kaçma.**

**Ağlarım yoksa
Kaçarsan da dünyayı turla,
Diğer çocuklara git.
Onları neşelendir.**

**Gittiğin yerlerden bana
Mektuplar yolla.
Dünyayı turla
Bana gelmeyi unutma.**

İMTİYAZ SAHİBİ

Ali BODUR

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Filiz KORUCU GÜLENAY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Oğuz AYDOĞAN

GÖRSEL DANIŞMAN

Yeliz Erim ALTAN

YAYIN KURULU

Fatma GÜNDOĞDU

Mustafa KURNAZ

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK CUMHURİYET İLKOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. İbn-i Sina Cad. No:128

Çubuk/ANKARA 0 312 838 10 44